

Rørdam: Den ærede Ordfører søgte jo at trøste mig med, at der ogsaa blev nedlagt Toldsteder i hans Valgkreds, men det er en noget mager Trøst. Det, som jeg anførte, var, at der ikke var sparet Penge ved Nedlæggelsen af Toldstedet i Saksjøbing, men det havde muligvis snarere medført en Udgift for Statskassen, at man havde nedlagt dette Toldsted, idet man nu maa lade Toldforvalteren fra Maribo komme 2—3 Gange om Ugen, hvad der koster 7—800 Kr., og samtidig holde en Toldassistent, som koster 1,500—1,800 Kr., medens der tidligere var en Toldforvalter, der, saa vidt jeg ved, fik 2,000 Kr. Hensigten med Toldlønningssloven i sin Tid og Nedlæggelsen af Toldstederne var jo, at der skulde spares Penge, og ikke, at Befolkningen skulde chikaneres, eller at der skulde gøres Ting, som gjorde det besværligt for Befolkningen at faa sine Sager fortoldede. Da det nu er blevet Tilfældet, at der ikke er sparet Penge, mener jeg, at man nok kunde gaa til Oprettelsen af et Toldoppebørselskontrolørembede i Saksjøbing; denne Ordning vilde, som sagt, være billigere end den nuværende Ordning. Da jeg imidlertid ikke har noget Haab om at faa dette gennemført i Øjeblikket, og da jeg hellere vil have, at Sagen skal udsættes, end at Folketinget skal tage Stilling til den nu, fordi det er min Tro, at naar den bliver rejst igen, vil den ærede Finansminister nok tage sig lidt mere velvillig af den, skal jeg tage det af mig stillede Ændringsforslag tilbage.

Formanden: Det af Folketingsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds stillede Ændringsforslag under Nr. 1 (se ovenfor) er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Det er bortfaldet.

Ellinger: Jeg takker den ærede Ordfører for de Udtalelser, han fremsatte. Om et Øjeblik agter jeg i Henhold til disse Udtalelser ogsaa at følge den af ham stillede Opfordring, men forinden ønsker jeg blot at gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Minister. I mit Foredrag før tillod jeg mig at udtale, at jeg for mit Vedkommende var paa det rene med, at Ministeriet vilde afslaa det, netop fordi Ministeren ikke har nogen Bemyndigelse til at gaa uden for Lovene. Jeg antog, at Andragendet maatte ende her i Tinget, idet det maatte blive en Bevillingssag. Men med Hensyn til den foreliggende Sag ønsker jeg udtrykkelig at pointere, at den

paagældende Privatmand jo ikke kan tillægge sig nogen som helst Fejl. Han har ikke tidligere importeret Flasker og derfor ikke selv, lige saa lidt som Toldkontoret, været i Tvivl, da de fortoldede Flaskerne. De have undersøgt Flaskerne paa alle Omraader og ere derved komne til et Resultat, men nogen Tvivl var der ikke. Havde der foreligget nogen Tvivl, vilde selvfølgelig den paagældende Importør være gaaet til Generaltolddirektøren, saasom han, hvad jeg udtrykkelig pointerede før, ikke havde nogen som helst Fordel af, at den ene Toldsats blev anvendt frem for den anden, og han har ogsaa senere indført Flasker paa den Maade, at de have kunnet indføres efter den lave Toldsats, idet Varemærket er blevet indtøstet her i Landet.

Jeg tror ikke, at den ærede Minister har Ret i den Betragtning, at det har sin Betænkelighed i Almindelighed at bevilge noget saadant, naar de Omstændigheder foreligge som her, undtagen netop hvis Beløbet drejede sig om saa meget, at det vilde være ruinerende for den paagældende Ejer. Jeg tror ikke, man kan sætte denne Grænse med Hensyn til Beløbets Størrelse. Finder man, at der er Ret og Billighed for, at Andragendet imødekommes, er Beløbet i og for sig af underordnet Betydning. Nu har jeg tilmed oplyst før, at Importøren ikke i væsentlig Grad kunde faa sit Tab formindsket ved den Udvej, som Generaltolddirektøren har stillet i Udsigt over for den paagældende, og Muligheden for at gaa denne Vej, saa at han kunde komme til største Delen af sin moralske Ret, er altsaa ikke til Stede. I og for sig har jeg ikke nogen som helst Betænkelighed ved paa det nuværende Tidspunkt at lægge denne Sag frem for det høje Ting, der i denne Sag vilde være en Jurydomstol, den bedste Jurydomstol, som man overhovedet kunde faa, og at den vilde udtale sig for, at Ret og Billighed talte for, at Andragendet skulde bevilges, derom nærer jeg ikke nogen som helst Tvivl. Men ordnes Sagen formelt bedst ved en Tilbægetagelse, skal jeg i Henhold til den ærede Ordførers og den ærede Finansministers velvillige Udtalelser om Sagens Realitet tage Andragendet tilbage i sikker Fortrøstning til, at det da vil blive bevilget næste Aar.

Formanden: Det af Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds stillede Ændringsforslag under Nr. 2 (se ovenfor) er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Det er bortfaldet.